

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συμπεράττει είσι δεκτοί πάντες δημοσιούνται τα έχρινόμενα έργα και αι εικόνες συμπερατών και χ'λιτεχνημάτων 'Αγγελίαι μετ' εικόνας. Συμδρομαί δεκταί είς χαρτονομίσματα παντός έθνους, προπληρωταί.

Εκαστον φύλλον λεπτά 15. Πώλησις είς τά κίβνια και πρακτορεία. Τόμοι άπλ. δρ. 8, χρυσά, 10. Έξωτ. φρ. 14. Οι συμδρομηταί λαμβάνουσι μέρος δωρεάν είς τά λαχεία και καλλιτεχνικά έργα της αφύσεως.

ΓΡΑΦΕΙΑ Όδός Έρμου αριθ. 45-47. Οικία Γραουσοπούλου.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερ. δρ. 8.—Έξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : οι Ιχθύς, Φ Π — "Πλιος, Φ. Πρίντζη.—Περί γένεσεως και διαφύσεως, Δ. Σκιντζοπούλου.—Περί Διεφθερίτιδος.— Η γλώσσα ή έλληνική, Φ. Οίκονομίδ.—Πρόγνωση του καιρού.—Όνειρον.— Άγγελίαι.— Έντυπώσεσι Πατρών και Πύργου. Φρ. Πρίντζη.—Φύλλο για μήλο.— Έπιστημονικών παιγνιων, υπό Φ. Π.— Άλληλογραφία.— Άγγελίαι.

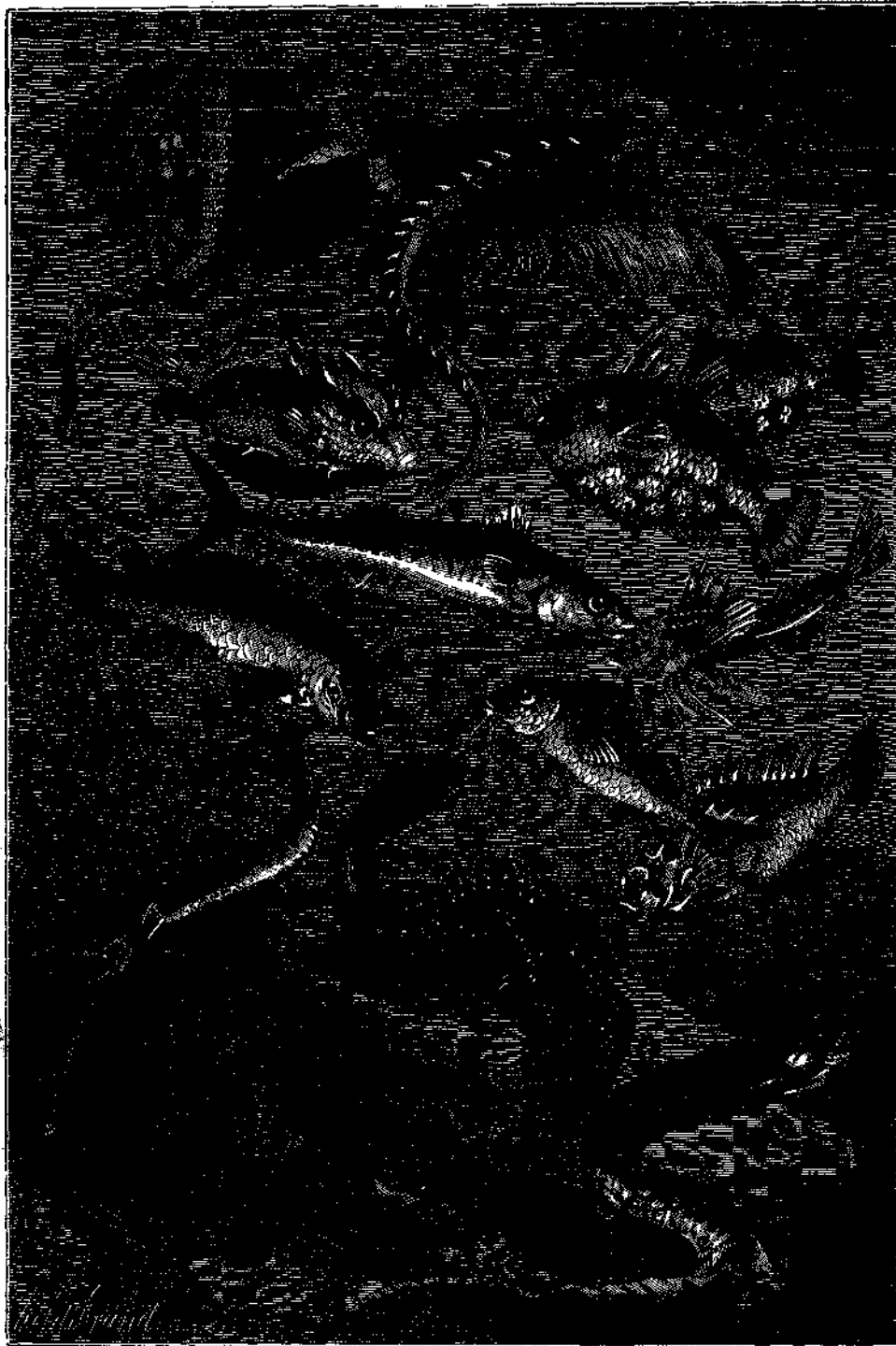
ΟΙ ΙΧΘΥΣ

Η θάλασσα, όπως ή ξηρά και ο άήρ έχει τους κατοίκους της, και ίσως τους πολυαριθμότερους και ποικιλοτέρους, διότι αυτή αποτελεί το πλείστον μέρος της υδρογείου επιφανείας και διότι ο άνθρωπος δεν έδυνήθη να είσδύση μέχρι των βαθών αυτής, να γνωρίση τας συνθήκας, του εν αυτοίς βίου και διερευνήση τα κατ' αυτούς.

Έν τούτοις θα μεταδώσωμεν τοίς ήμετέροις φιλαναγνώσταις σχετικά τινα περὶ αυτών.

Οι Ιχθύς είναι ζώα ωστόκα, αναπνεύουσι διά βραγχίων και το σώμα αυτών είναι σκληρόν και όστεώδες ή μαλακόν και χονδρώδες, δι' όπερ καλούνται όστεάκαυθοι ή χονδράκαυθοι. Φέρουσι δε δύο πρόσθια πτερύγια και δύο όπίσθια, ήτινα χρησιμεύουσιν αυτοίς ως κόπαι, διά να κινώνται, ως και πτερύγιον επί της ούρας, χρησιμεύον ως πηδάλιον.

Επί το πλείστον τα βράγχια καλύπτονται υπό όστείνου ή χονδρώδους επικάλυμματος, όπερ κείται εκατέρωθεν της κεφαλής και ενεργεί ως έπιστομίς.

κλειον και ανοίγον εναλλάξ, διά να εξέρχεται το ύδωρ, αφού διέλθη διά των βραγχίων.

Η καρδιά των Ιχθύων έχει μίαν μόνην κοιλίαν και ένα κόλπον. Το νευρικόν σύστημα και τα αισθητήρια όργανά είσιν όλίγον ανεπτυγμένα, ή δε ακουστική συσκευή των συνίσταται μόνον εκ του έσωτερικού ότος, όπερ και στερείται του κοχλίου.

Οι όφθαλμοί δεν φέρουσι βλέφαρα, έχουσι τόν κεράτιον χιτώνα πεπιεσμένον και τόν κρυσταλλώδη φακόν σφαιροειδή. Η δε γλώσσα ούσα πάντοτε ακίνητος και πολλακίς σκληροτάτη, είνε άτελέστατον γενεσθηριον όργανον. Τήν αυτήν άτέλειαν έχει και ή άφή, ένεκα των λεπίδων του δέρματος, άκτινες κείνται επ' άλλήλων ως αι κεραμίδες στέγης.

Πάντες σχεδόν οι Ιχθύς είνε ζώα σαρκοφάγα και καταδιβρώσκουσιν άλληλα, όλίγοι δε μόνον τρέφονται εκ φυτικών ούσιν, αι δε διαγόνες αυτών και ο ουρανίδος φέρουσιν όδόντας, ών ο αριθμός και ή δύναμις παραλλάσει κατά τά διάφορα είδη.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Οι πλείστοι αυτών έχουν νευστική κύστιν, πλήρη αέρος...

Οι ισχυροί διαφέρονται εις έννεα τάξεις. Δύο ακανθοπερυγίους...

Η περίκη (μπαμπούνη), ο θύνηος (παλαμίδα), ο ξιφίας, ο ερυθρίνος...

Ο ΗΛΙΟΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Συνέχεια και τέλος.)

Ός προς το ένδεχόμενον γενέσθαι, εύκολότερον είναι να φαντάζονται τις...

Το βέβαιον είναι ότι εν τη ανέλιξει των κηλίδων της ηλιακής ατμοσφαιρας...

Έτερα περίπτωσις ούχ ήττον περίεργος, ήν ο Parville εξάγει...

ούτω, συγκαταριθμείται εις την κατηγορίαν των νεκρών αστέρων.

Και όντως, ως πάνυ όρθως αποφαίνεται ο κ. Cochin, εν πολλοίς μεταξυ των περικυκλούντων ημάς αστέρων...

Όστε, ο ήλιος εύρίσκεται τότε νύν έχον εις την περίοδον της πλήρους πυρώσεως.

Ο ήλιος άλλως τε δεν φαίνεται έτοιμος να ψυχρανθή, διότι η μάζα του είναι τοιαύτη...

Αι βολίδες αυται πιθανώς εισι λείψανα έτέρων σβεσθέντων και διαλυθέντων αστέρων.

Αλλά εν τούτοις κατά την εποχήν ταύτην των τεχνικών βολίδων, βομβών και έκρηκτικών ύλων...

Ποίος πελώριος νους δύναται ποτε να φαντασθή παρόμοιον καταχθόνιον μηχανημα;

ΠΕΡΙ ΓΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ

Αν τις εξετάσῃ — έστω και κατ' επιπολήν — τον ζωϊκόν οργανισμόν...

Γνωστόν εις εν γένει ότι πολλοί άνθρωποι κέκτανται έξαιρητικώς εύαίσθητον την γεύσιν.

Αλλά άσυγκρίτως εύαίσθητοτέρα της γεύσεως είναι η όσφρησις ημών.

Αλλά και ζῳα κατωτέρου οργανισμού έχουν λίαν εύαίσθητον την γεύσιν και την όσφρησιν.

Ας προσθέσωμεν εις ταύτα σπουδαιοτάτην τινα παρατήρησιν...

και εις άνθρακικόν όξύ, άλλα δε είναι υπό των οργανισμών τούτων άπρόβλητα...

Α. Σ. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ

Έν τοις τελευταίοις φύλλοις της εβδομαδιαίας γερμανικής «Ιατρικής Έφημερίδος» του Βερολίνου γίνεται λόγος...

Συμφωνοῦσι δε άπαντες, ούχι μόνον οι ονομαστί αναφερόμενοι ιατροί...

Ταύτα πάντα έχουν καλώς, άλλ' επειδή έγνώσθη και έπεθεβάθη δια της πείρας...

Πρό του λύση η έπιστήμη το πρόβλημα τούτο, θεωρώ λογικόν και άπαραίτητον καθήκον ιατρικόν...

νης, αντιοξείνης πείραματα της μέχρις ότου επιτευχθή ὁ χωρισμός τῶν ἐν λόγῳ μικροβίων. Ὁ δὲ ὑποφαινόμενος δὲν εἰδίσασα νὰ ἐκθέσω τὴν γνώμην μου ταύτην ἐν τῇ ἀνω εἰρημίνῃ «Ἱατρικῆ Ἐφημερίδι» τοῦ Βερολίνου, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 29 Ἰβρίου ν. ε. ἀριθ. 48, καὶ προσθήσω περαιτέρω, ὅτι συμφέρει ὁ ὄρρος οὗτος νὰ ληφθῆ ἐκ τοῦ ἐν Βερολίῳ ἐργαστηρίου τοῦ Βέριγγ, ἐχόντος ἀρκετὸν ἐφοδίων τοιούτου, ὡς σχετικῶς εὐθηνότερος τοῦ τῶν Παρισίων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται νὰ προμηθευθῶμεν διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν παιδάς τῶν ἀπόρων,

Βερνάρδος Ὁρνσταίν.

Η ΓΛΩΣΣΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ὦ, οὐρανία μουσική!
Τῷ ὄντι γλῶσσα τῶν θεῶν δὲν εἶναι τῶν μακάρων,
Ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνική;
Καὶ ἀμιλλᾶται πρὸς αὐτὴν καμμία τῶν βαρβάρων;

Διανοιῶν καὶ καρδιῶν διερμηνεύς Σὺ ποίῳν,
ὦ γλῶσσα τῆς μητρὸς μου! . . .
Δὲν εἶσαι ὡς καὶ τοῦ λαμπροῦ χοροῦ τῶν Ὀλυμπίων
Ἄξια γλῶσσα πάγκοινος νὰ γείνης καὶ τοῦ κόσμου;

Καὶ ὅμως χεῖλην δεσποινῶν ὁμοῦ καὶ δεσποινίδων,
Τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς, (*)
Ἑλλήνων χεῖλην δυστυχῶς ἐκφύλλων Ἑλληνίδων,
Λαλοῦσι βαρβαρόγλωσσα χωρὶς κἂν ἐντροπῆς!

Τῶν θεῶν φθόγγων ἐρευγμούς προκρίνουσι δαιμόνων,
Ἀντὶ Σαπφούς ἀρμονικῆς,
Ἀντὶ Πινδάρου μουσικῆς,
Τὰς γλῶσσας διαβολικῶν τοῦ Ἄδου λεγεῶνων! . . .

Αἰσχος εἰς σᾶς, κακόζηλον βαρβαροφῶνων στίφος!
ὦ παύσατε νὰ φαίνεσθε δ,τι οὐδόλω εἴσθε!
Ὡς φρόνημα Ἑλληνικὸν δὲν ἔχετε καὶ ἕφος,
Πᾶν ἄλλο, ἀλλ' ἀπόγονοι Ἑλλήνων μὴ καλεῖσθε!
Φίλιππος Οἰκονομίδης

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Ὁ ἐφημέριος τῆς Chalette, πολίτης ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Αὐρηλίας, μεταχειρίζεται νῆαν βᾶπιν πρὸς πρόγνωση τῶν μεταβολῶν τοῦ καιροῦ. Ἐκείνη ὡς εἴη:
Ὡς οἱ ὠκεανοὶ, οὕτω καὶ ἡ περιβάλλουσα τὴν γῆν ἀτμόσφαιρα ἔχει τὰς παλιρροίας τῆς, τὰς διαταράξεις τῆς, τοὺς κυκλῶνάς τῆς. Ἡμεῖς, ὡς οἱ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ζῶντες ἰχθύες, δὲν αἰσθανόμεθα τὰς ταραχὰς τῆς ἐπιφανείας τῆς ἀτμοσφαιρας· μόνον, ὅταν αὐταὶ ὡς λίαν ἐντατικά, μεταβάλλουσι τὴν κατάστασιν τῶν κατωτέρων στρωμάτων ἐν οἷς ζῶμεν, παράγουσι καὶ ἐν αὐτοῖς ρεύματα, τοὺς ἀνεμούς. Αἰτία τῶν διαταράξεων τούτων εἶναι ἐκρήξεις γινόμεναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου, μεταδιδομένης τῆς συνταράξεως μέχρι τῆς γῆς. Ἔστιαι τῶν ἐκρήξεων τούτων εἶναι αἱ κηλίδες τοῦ ἡλίου, αἵτινες φαίνονται ἀπὸ τῆς γῆς

(*) Σημ. «Φύσεως». Ὁ ποιητὴς βεβαίως ἐνοεῖ τὰς Ἑλληνίδας ἐκεῖνας, αἵτινες, ὁμιλοῦσαι, χρᾶνται ἐν παντὶ καὶ ἐν πάσῃ περιστάσει ἑνάς γλώσσας, τὸν συρμὸν παρακολουθοῦσαι, ὀλιγορούσι δὲ τῆς ἑλληνικῆς, τῆς θείας καὶ ἀνεκτιμήτου ἡμῶν γλώσσας, ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι ἀσπάζονται καὶ ὁμιλοῦσι καὶ γεραίρουσι. Ἐξαιρέσεις βεβαίως καὶ εἰς τὸν κανόνα τοῦτον ὑπάρχουσι.

ἀμαυραὶ οὐχὶ ἐνεκα τῆς μικροτέρας αὐτῶν λάμψεως, ἀλλ' ἐνεκα νεφῶν ἀδιαφανῶν μεταλλικῶν ἀτμῶν κατὰ τὰς ἐκρήξεις παραγομένων. Παρατηροῦντες λοιπὸν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὸν ἥλιον δυνάμεθα ὅταν βλέπωμεν ἐμφανιζομένην κηλίδα, νὰ προειπωμεν, ὅτι μετὰ τινα χρόνον θὰ ἐπέλθῃ θύελλα. Ἄλλ' αἱ κηλίδες τοῦ ἡλίου οὐτε πᾶσαι εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, οὐτε ὁραταὶ εἶναι πάντοτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῶν, ὡστε ἀπαιτεῖται ἕτερον μέσον ἀσφαλέστερον πρὸς πρόρρησιν τῶν θυελλῶν. Τοῦτο εἶναι ἡ παρατήρησις τῶν μεταβολῶν τῆς ἐντάσεως τοῦ γηίνου μαγνητισμοῦ, αἵτινες συνδέονται μετὰ τῶν μεταβολῶν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ αἵτινες γίνονται ἐπαισθηταὶ πέντε ἢ ἑπτὰ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θυέλλης. Πρὸς τοῦτο ὁ παππα-Φορτίνος κατεσκεύασεν ἴδιον ὄργανον ἐκτάκτου ἐπαισθησίας, τὸ ἀτμοσφαιρικὸν μαγνητόμετρον, ἀποτελούμενον ἐκ πλαισίου κειμένου ἐπὶ ξηρᾷ στήλῃ ἠλεκτρικῆς, φέροντος κρεμαμένην ἐκ νήματος βομβυκίου βελόνην μαγνητικὴν καὶ περιβαλλομένην ὑπὸ ὑελίνης θήκης. Αἱ διαταράξεις τῆς βελόνης ἀρχοῦνται τὴν ἡμέραν, ἣτις προηγείται τῆς ἐμφανίσεως κηλίδος ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου καὶ διαρκοῦσι πέντε ἢ καὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῆς ἐνεργείας τῆς κηλίδος.

Αἱ προρρήσεις τοῦ παππα-Φορτίνου πάντοτε ἐπιβεβαιώθησαν ὑπὸ τῶν γεγονότων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐμφάνισις τῶν κηλίδων εἶναι περιοδική, πάντοτε δὲ ἡ ἐπίδρασις εἶναι ἡ αὐτή, καθίσταται δυνατὴ ἡ πρόρρησις τῶν μεταβολῶν τοῦ καιροῦ δι' ἐν ὅλον ἔτος, ὅπερ ἐπραξεν ὁ παππα-Φορτίνος ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του.

Η. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΟΝΗΡΙΟΝ

Εἰς τὴν ἔρημον καθ' ὕπνου ἐπορεύθην κατὰ μόνας
κ' ἤκουον τὰς ἀηδόνας,
τὰ ἠδύλαλα πτηνά,
Τοὺς παρωχημένους χρόνους, διαρρευσαντας αἰῶνας
εἰς ἀνθοστεφεῖς λειμῶνας
νὰ ὑμνῶσι ταπεινά.
Πλησιάζω περιφόβως κ' ἐρωτῶ τὸ πρῶτον λάλον
ἀήκουσας πτηνὸν μου ἄλλον,
εἰς ἔρημους νὰ θρηνῆ;
Ἦκουσας τὸν ἐρωτᾶ του, ὡς τὸ νήπιον νὰ κλαίῃ
καὶ ἀπαύστως νὰ παλαίῃ
πρὸς κλαυθμούς; νὰ συγκινῆ
Κοὶ τοὺς βράχους τοὺς ἀψύχους, καὶ τὸ μορμυρίζον ρεῦμα
καὶ ἕκαστον ἀέρος πνεῦμα
ὅπερ πνέον νὰ πονῆ;
Εἶδες ἄλλον, ὡς ὁ βύας, εἰς ἔρημους νὰ στενάζῃ,
τὴν ἀγάπην του νὰ κράζῃ,
θρηνωδῶν νὰ τὴν φωνῆ;
Καὶ μ' ἀπήνησεν ἐκεῖνο «Εἰς τὴν ἔρημόν μας ταύτην
πῶποτε φωνὴν τοιαύτην
δὲν ἠκούσαμεν θνητέ.
Γνώριζε πλὴν μάτην ἂν θρηνῆς καὶ ἂν στενάζῃς,
τὴν ἀγάπην ἂν φωνάζῃς,
δὲν θὰ τὴν ἰδῆς ποτέ.»
Φρίκη εἰς ἐκάστην λέξιν τοῦ πτηνοῦ μὲ διατρέχει
καὶ τὸ πάθος μου συνέχει
εἰς τὸ στήθος τὴν κραυγὴν,
Ἦτις τείνει νὰ ἐξέλθῃ, πλὴν ἐν τούτοις ἐξυπνῶ
καὶ τὸν πλάστην μου ὑμνῶ
ἐς τοῦ κοιτῶνος τὴν οἰγὴν.

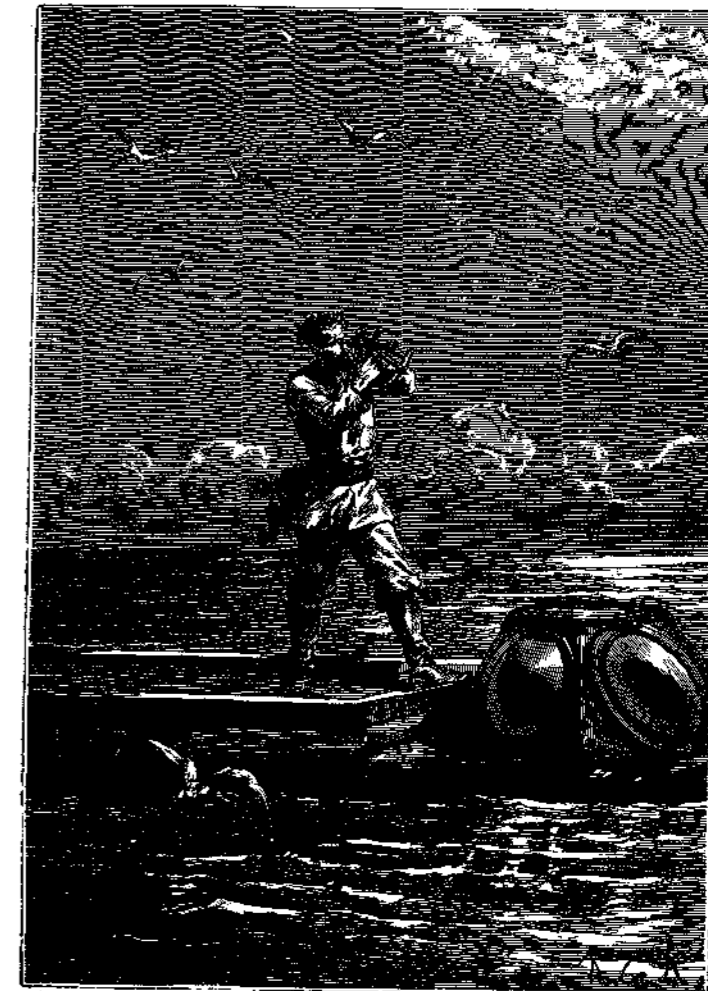
Φιλᾶμμων

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑΣ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΛΕΥΓΑΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Ὁ ἐκδότης τῶν ἔργων τοῦ Ἰουλίου Βέρν κ. Θησεὺς Λιβέριος, ὁ ἀναλαβὼν, ὡς πολλάκις ἐδημοσιεύσαμεν, τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτῶν διάδοσιν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν διὰ πάσης θυσίας, ἐκδοὺς δὲ μέχρι τοῦδε δικτῶ ἔργα αὐτοῦ, ἤρξατο ἤδη τὴν δημοσιεύσιν τῶν **Εἴκοσι χιλιάδων λευγῶν ὑπὸ τὴν θάλασσαν**, θαυμασίου ὄντως πονήματος, ἐν ᾧ ἀποκαλύπτεται ὁ ἀγνωστος, ἀφανὴς καὶ ἀπροσπέλαστος ὑποθαλάσσιος κόσμος πλήρης μεγαλείου καὶ μυστηριώδους γοήτρου, βραβευθέντος μάλιστα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἀγγέλλοντες τοῦτο τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς, τοῖς ἀκολουθοῦσι τὴν σειρὰν ταύτην, ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι σπεύσει νὰ προμηθευθῶσι καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ στολίζει τὴν βιβλιοθήκην καὶ πλουτίζει τὸ πνεῦμα.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΩΤΑΤΟΝ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἔλαβον ἀγγελίας νὰ ἐπιστρέψωσι τάχιστα πρὸς ἡμᾶς αὐτάς.

Ὅμοιως παρακαλοῦνται καὶ ὅσοι τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐπίθυμοῦσι τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγκαίρως τῇ διευθύνσει τῆς „Φύσεως“ συναποστέλλοντες καὶ τὸ τίμημα.

Τιμὴ ἐξαιρετικὴ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως», τῶν ἀπλῶν φρ. 2 καὶ τῶν χρυσοδέτων 3.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΠΥΡΓΟΥ ΗΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΥΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“ ΕΝ ΩΡΑ ΠΕΝΙΑΣ

(Συνέχεια, ίδε προηγούμε. φύλλον)

Ένεκα τής βροχής δέν εξήλθονεν τώ έσπέρας έκείνο. Τήν έπαύριον, Σάββατον, εξήλθονεν περί τήν θην ώραν τής πρωίας και έπελήθημεν τής έπισκέψεως τών συνδρομητών και φίλων τής «Φύσεως». Άλλά πριν ή προσώμεν είς τήν έκτασιν αύτης, καλόν θεωρούμεν νά αναφέρωμεν και ώδέ τίνα περί τής σημαντικής ταύτης πόλεως. Αί Πάτριαι, ούσαι πρωτεύουσα τού νομού Άχαίας και Ήλιδος, κείνται πλησίον τού ποταμού Γλαύκου και παρά τώ Παναχαϊκόν όρος. Πρώτος οικιστής αύτών λέγεται ο Έυμηλος, διδαχθείς υπό τού Τριπτολέμου τήν γεωργίαν και τήν οικόδομικήν, όστις τώ πρώτον ώνόμασεν αύτάς Άρόην. Η πόλις αύτη είχε κατά τήν αρχαιότητα πολλούς και άξιολογώτατους ναούς και βωμούς, παρά τίνα δέ αύτόθι πηγήν ίεράν της Δήμητρος, περιωθεισαν, ώς λέγεται, παρά τι έκκλησίδιον τού πολούχου Άγίου Άνδρίου, ύπήρχε και μαντεϊόν τι, ού τώ άψευδές διεφημιζέτο. Αί γυναίκες ήσαν αύτόθι διπλάσαι τών άνδρών και τινες εξ αύτών κατειργάζοντο τήν έν Ήλιδι φουμήνην βύσσον, δι' ής κατεσκευάζον κεκροφάλους και ένδύματα διάφορα. Αί Πάτριαι ήκμασαν μάλλον επί τών Ρωμαίων αυτοκρατόρων, ίδία δέ, ότε ο Αύγουστος έχορήγησε μεγάλη προνόμοια είς τήν πόλιν ταύτην. Η περίξ πειδιάς άρδεύεται υπό τού προμνημονευθέντος ποταμού Γλαύκου, Λεύκα τήν σήμεραν καλουμένην. Αί Πάτριαι νυν είναι ή δευτερεύουσα πόλις τής Ελλάδος ώς πρός τώ έμπόριον και τήν βιομηχανίαν κατοικούμενη υπό 48,000 κ. και άνοπτυχθείσα ούχι υπό τού πανελληνίου ή ξένων (ώς αι Άθήναι), άλλ' αποκλειστικώς υπό τού ίθαγενούς στοιχείου, δι' όπερ και άψευδίστατον πρόκειται δείγμα τής προκοπής και έπιδόσεως τού Έθνους. Ένευθεν έξάγεται ή πλείστη Κορινθιακή και τού άλλου Κράτου σταφίς, και διενεργείται τώ έμπόριον τούτο, συγκεντρωνέντων πολλών κεραλαιούχων ξένων και έγχωρίων, διενεργούντων μετά τών έπαρχιων και τού έξωτερικού συναλλαγάς. Κατά δέ τόν Αύγουστον και Σεπτέμβριον ο μόν λιμήν αύτών παρουσιάζει έκτακτον φαινόμενον συρροής πληθώρας άεροπλοίων, προσερχομένων πρός παραλαβήν τού σταφιδοκαρπού, ή δέ παραλιακή όδός ζωνράν και χαρίεσσαν κίνησιν τών μεταφερομένων και συγκεντρουμενων εκεί άναριθμητών ατιβάδων έν κιβωτίων σταφίδος ζυγίζομένων και έπιβιβαζομένων επί τών πλοίων πανηγυρικώς. Πλήν, ώς γνωστόν, από τριετίας ή εξαγωγή τής σταφίδος ήλαττώθη σημαντικώς, έλλείψει άγοραστών και εξ ύποτιμήσεως τού προϊόντος τούτου, παραγομένου άπανταχού ήδη έν άφρονία, ένεκα τής αύτήσεως τής καλλιέργειας αύτου, και δυστυχώς δέν παρατηρείται ήδη ή συνήθης έκείνη κίνησις και ή μεγάλη συρροή τών ξένων πλοίων πρός παραλαβήν σταφιδοκαρπού. Θα έλεγέ τις, ότε παρήκμασεν ή πόλις ή ο καρπός, άν τά θλιβερά αίτια τής ύποτιμήσεως και άζητησίας τού ποτε πολυτίμου και περιζήτητου τούτου καρπού δέν ήσαν ήμίν ού μόνον γνωστά, άλλά και τότεσιν έπαισθητώς βλαβερά. Τό δ' άλλθές είναι, ότε τήν τότε ζωνράν κίνησιν, τήν άνθηραν κατάστασιν, τήν οικονομικήν εύρωσίαν αύτης και τήν έπιζήλον θέσιν, διεδέχθη άνελπίστως, άποτόμως και άπαισίως ή άκινήσια, ο μαρασμός, ή οικονομική κρίσις και κατάπτωσις και δη ή άπελπίσια.

Τάς Πάτριαις έγνωρίζομεν πρό πολλού και ότε νυν έβλέπομεν ταύτας έν τοιαύτη έξακολούθητική καταστάσει, ένδόμενος

στενοχωρία και λύπη μάς κατελάμβανε, και έφερν είς σκέψεις έτι θλιβεράς περί τού αδυνάτου τής άμέσου έπανορθώσεως τού κακού. Ο έφιάλτης βαρέως επεκάθισεν επί τού τραχήλου ήμων και μοιραίως συμπληροί τώ έργον τής καταστροφής τής συγχρόνου πατρίδος! — Άλλ' έως πότε; Διήλθονεν μερικές ώδούς, διέβημεν τας πλατείας, τά βλέμματα διαδοχικώς έρρίψαμεν επί τών ώραιων οικόδομών τής πόλεως, επί τών δενδροφυτειών και άρίστων καταστημάτων της και είδομεν, ότι ούδέν μετεβλήθη εκ τής περικαλλούς άψύχου φύσεως τών Πατρών. Έκείθεν έβολιδόσκοπήσαμεν τας φυσιογνωμίας τών διαβατών και τών συναντωμένων πολιτών και εκεί είδομεν τήν διαφοράν. Ούδαμού συνητήσαμεν τώ ήμερον, χάρην, ζωήρον, φιλόφρον, και γλυκύ βλέμμα τών Πατρίων. Παντού εύρομεν άνησυχίαν, άπογοστήσειαν, άπελπίσειαν και άπροσδόκητον πενίαν. — Ωραία είναι έδώ, μοι έλεγεν ο υιός μου, άλλά οι άνθρωποι δέν μ' άρίσσουν. — Διατί; τόν έρωτώ. — Ξέρω κ' έγώ, 'σάν άγριοι και θυμωμένοι μοι φαίνονται, μοι άπήνητησιν. — Ναι, διότι έχασαν πολλά χρήματα, τώ είπον. — Πού; είς τά χαρτιά, πατέρα; Είναι χαροπαίνονται. — Όχι, άλλά είς τήν σταφίδα' όλοι τους είναι σταφιδέμποροι και σταφιδοκαλλιεργηται και άφ'ού δέν πωλείται πλέον ή σταφίς των δέν κερδίζουν χρήματα δια νά ζήσουν. — Έ! και δέν κάνουν άλλη δουλειά; νά γείνουν πλοίαρχοι, αξιωματικοί, υπάλληλοι, παπάδες; — Δέν τους θέλουν, διότι δέν έμαθαν άλλην εργασία. — Καλά νά πάθουν τότε, μοι άπήνητησεν. Και τή έπιμόνω θελήσει του, τόν ώδήγησας είς τήν οικίαν τής αδελφής μου, έπειδή έπροτίμησε νά διαμένη παιζών μετά τών μικρών εξαδέλφων του, ή νά άκολουθήσθ τας πρός τούς συνδρομητάς τής «Φύσεως» έπισκέψεις μου. Σκεφθείς πρός στιγμήν, πόθεν νά κάμω έναρξιν τών έπισκέψεών μου, και βαδίζων μηχανικώς, μόνος εύρήθην άκουσίως πάλιν έν τή πλατεία Γεωργίου Α', όπου συνήθως προσέρχονται πάντες οι Πατρείς και ξένοι. Η πλατεία αύτη είναι ή καλλιτέρα τής πόλεως, έχει καλλίστας οικόδομάς, και καταστήματα, καφενεία, ζαχαροπλαστεία, γραφεία κτλ έν οίς και τώ θέατρον και τώ ταχυδρομείον. Ένταύθα παρατηρώ ζωνράν κίνησιν και φυσικώς, έπέβηθη, διότι εκεί είναι ή έπίσις, ή κλεις, ή θύρα, ή άφετηρία, τώ στόμα και τώ ούς τών προσδοκίων τής πάσης παχούσης κοινωνίας. Διήλθον τήν πλατείαν και μετέβην είς συνάντησιν τού άπέναντι διαμένοντος συνδρομητού τής Φύσεως, κ. Άθαν. Σωτηριάδου, συμβολαιογράφου. Τό γραφείον του ήτο μεστόν άνθρώπων, είσέρχομαι και παρατηρώ παρά δύο τραπέζας εργαζομένους δύο νέους γραφείς και παρ' έτέρα ηλικιωμένον, μικρόσωμον και μεσήλικα κύριον, όν έπιτυχώς εξέλαβον δια τόν κ. Σωτηριάδην. — Ο κ. Σωτηριάδης; έρωτώ. — Έγώ, μοι άπανταξ, φιλοφρόνως έγχεύομενος. — Πρίντεζης, διευθυντής τής Φύσεως, τώ λέγω. — Μπά, πώς ήτο τούτο; μοι λέγει, μειδιών και τείνων μοι τήν χείρα' πότε ήλθετε; — Χθές τώ έσπέρας έφθασα, και αύριον άναχωρώ δια Πύργον. Έπί τή εύκαιρία δέ ταύτη ήλθον νά σάς ιδώ. — Ά, πολύ καλά, πολύ καλά εκάματε, μοι άπανταξ, δια νά σάς ιδώμεν και σάς ευχαριστώ. Πώς έχετε; — Όρίστε, εξηκολούθησε, πηγαινομεν νά πάρωμεν ένα καφφέ, νά τά είπωμεν. — Ά, όχι, είπον, δέν έπιθυμώ νά διακόψω τήν εργασία σας, άφού μάλιστα, ώς βλέπω, έχετε όχι όλίγην. Άπέρχομαι και έπιστρέφω άλλην ώραν και τά λέγομεν. — Τούτο με δυσαρεστεί, υπέλαθε' δέν με διακόπτετε' ή εργασία είναι συνήθης και δέν μ' έμποδίζετε, άλλως τε και έγώ θέλω νά εξέλθω όλίγον.

Σκεφθείς ότι, ένεκα τών δυσχερών περιστάσεων τού τόπου, οι συμβολαιογράφοι πνίγονται είς εργασίαν ούχι ευχαρίστον και ότι μικράν άνεσιν προθύμως έπιζητούσιν, άπεδέχθην τήν πρόσκλησιν και εξηχώμεθα, ότε είς κύριος είσερχόμενος. — Σάς παρακαλώ, τώ λέγει, νά ιδώ τώ συμβολαίον, τώ όποιον εκάμαμεν περίσιν μετά τού κ. Δ... δια τήν φόρτωσιν τής σταφίδος είς τώ πλοίον τού. — Μάλιστα άμέσως. Και διάταξε τον υπάλληλον νά φέρη τώ συμβολαίον. — Θέλω και έν αντίγραφον τής πράξεως τήν έποίαν εκάμαμεν τόν παρελθόντα Ίανουάριον δια τήν ανανέωσιν τού δανείου μεταξύ τού κ. Σ... — Μάλιστα, άλλά θα τώ έχητε τήν Δευτέραν, διότι μάς έπνιξαν οι πλειστηριακοί, — Καλώς. Λάβετε και σημειώσιν ένα έτοιμάσπτε έν συμφωνητικόν κεραλαιώσεως τών τόκων τού δανείου τού κ. Π... διότι ούτος δέν εύκολύνεται νά πληρώσθ τούς τόκους. — Μάλιστα, και αύτό θα γείνη. Και μετ' όλίγον. — Έ! πηγαινομεν τώρα, κ. Πρίντεζη, νά πλώμεν τώ καφεδάκι μας, διότι βλέπεις τί γίνεται. Μετέβημεν είς τώ παρακείμενον καφενείον και ζαχαροπλαστείον τών κ.κ. Κυριακοπούλων και διατάξαμεν καφέδες. — Έργασίαν πολλήν, βλέπω ότι έχετε, κ. Σωτηριάδη, άλλ' άνωφελή, ώς εκ τών περιστάσεων. — Ναι, φίλε μου, δάνεια, ανανέωσις και έκπλειστηριασμούς. Άνακατόνομεν χαρτιά, μελάνην και πένας και τίποτε άλλο. Δυστυχία μεγάλη έπικρατεί, και χρήμα τίποτε. — Και τί φρονείτε, δέν θα βελτιωθή ή κατάσταση; — Τις σίδε, μόνος ο θεός γνωρίζει. — Και τί άλλα κ. Σωτηριάδη, πώς τά περνάτε έδώ, πώς σάς φαίνεται τώ περιοδικόν μου; σάς άρέσκει; — Ακμπρόν, λαμπρόν, φίλε μου, σάς συχαίρω, τώ ανανώσκω μετ' ευχαριστήσεως, και ήδη συνεπλήρωσα τους τέσσαρας τόμους με τά φύλλα τά όποια μοι έστείλατε και έχω ήδη όλην τήν σειράν. Είναι μοναδικόν έργον και πολύ άρέσκει. Έγράφατε, παρακαλώ, νέους συνδρομητάς και τους κυρίους Δημητρίου Ιατρόν και Κανελλόπουλον φαρμακοποιόν. — Καλώς, ευχαριστώ, άλλά με αύτήν τήν πενίαν; — Τοίς άρέσει και τώ ζήτησαν' δια τοιούτον ώφέλιμον έργον δέν ύπάρχει πενία. — Έδώ, ώς βλέπεις, ο τόπος μετεβλήθη, έχασε πολύ, τί νάκάμωμεν. Ευρήθημεν έδώ και τώρα όπως όπως διερχόμεθα τόν καιρόν. — Μία μεταβολή κυβερνήσεως, πώς σάς φαίνεται, τήν θέλει ο τόπος; έλπίζουν βελτίωσιν; — Τι νά σάς είπω, βαρέθηκε τας μεταβολάς και ούδέν έλπίζει. Άπό τας τυχαίας μάλλον περιστάσεις περιμένει βελτίωσιν. Ός πρός τας κυβερνήσεις, άδιαφορεί ήδη, όστις και άν είναι είς τήν διοίκησιν. Ο κ. Σωτηριάδης είναι ευγενέστατος και φιλοφρονέστατος άνήρ με κατέβαλε δέ δια τού καλού τρόπου του και τής περιποίησεώς του και μετά έξακολούθησιν μικράς έτι συνδιαλέξεως περί διαφόρων αντικειμένων τόν άπεχαιρέτισα και μετέβην πρός συνάντησιν τού κ. Δ. Φραγκοπούλου, μεγαλεμπόρου. Ούτος έχει τώ κατάστημά του και τήν κατοικίαν του όλίγον κατωτέρω και δέν έβράδυνα νά εισέλθω έντός διαμρίσματος άπλουστάτου και εύπρεπεστάτου, ίσογείως κειμένου, και έν φ' δια διαχωρισμάτων κηκλιδοειδώς εφαινοντο διατεταγμένα τά γραφεία του. Είς υπάλληλός του τώ άνήγγειλε τήν έλευσίν μου, και άμέσως εξήλθε τού ιδιαιτέρου διαχωρίσματος, έν φ' είχε τώ γραφείον του και τείνων μοι τήν χείρα. — Πώς έχετε; κ. Πρίντεζη, μοι λέγει. Καλώς όρίσατε. — Πολύ καλά, σάς ευχαριστώ, εύρίσκομαι έδώ από τής χθές κ. Φραγκόπουλε, και έπιτρέψατέ μοι πρός στιγμήν νά σάς άπασχολήσω, όπως σάς ιδώ μόνον.

— Ά, σάς ευχαριστώ πολύ' και είσθε ευχαριστημένος από τόν τόπον μας; — Ω, πολύ, άλλά συμμετέχω από καρδίας τής λυπηράς καταστάσεως είς ήν εύρίσκω αύτόν. — Τι νά γείνη, ύποφέρομεν' τί νά γείνη, πάσαι ήδη ο τοπος πολύ. — Ναι τώ βλέπω, πάντες ήδη πάσχουμεν, άλλά βεβαίως πολύ περισσότερον αι σταφιδοφόροι έπαρχίαι σας, αίτινες συντηρούται μόνον από αύτήν τήν πρόσσοδον. Και τί φρονείτε, Κύριε Φραγκόπουλε, δέν ύπάρχει θεραπεία; — Τι νά σάς είπω, θα παρέλθη καιρός να τακτοποιηθή τώ προτόν και τά συμφέροντά μας. Ήδη είμιθα άνω κάτω. — Και πώς πηγαινει ή «Φύσις» έδώ; Είσθε ευχαριστημένος; Έχετε πολλούς συνδρομητάς; — Πολύ' μάλιστα άπορώ πώς έν τοιαύτη στενοχωρία και πενία αναγινώσκουσι περιοδικά. Έχω άνω τών εκατόν ένταύθα συνδρομητών. — Ά, πολύ καλά. Βλέπετε είναι ώραϊον και λυκουνται νά χάσουν τήν σειράν. Μού φαίνεται σάς όφείλω τήν συνδρομήν τού γρέχοντος έτους. Νά σάς τήν δώσω. — Όπως αγαπάτε. Και άποχαιρέτισας τόν κ. Φραγκόπουλον, ένα μη τόν άπασχολώ επί πολύ, μετέβην πρός έπίσκεψιν τού κ. Κοντογούρη, δημάρχου. (Έπεται συνέχεια)

Φ. Πρίντεζης

ΦΥΛΛΟ ΓΙΑ ΜΗΛΟ

Μούπανε άλλοτε πολλοί, μά δέν θυμούμαι πόσοι! «Όποιος οσ' ένδονο καρπερό τώ χέρι' του άπλώσθ,

Με λίγο κόπο ή πολύ πάντα θα καταφέρθ. Νά βάλθ κάνωδθ καρπούς μά μέρα είς τώ χέρι» . . .

Καιρό άφ' ού παιδεύθηκα, σε μια ψηλή μηλιά, Νά κόψω τώ ώραθό της, τώ μοναχό της μηλο.

Είπα πώς τώ κατόρθωσα και έσφιγκα καλά Τώ χέρι, μά σάν τ' άνοιξα είδα πώς ήταν φύλλοι

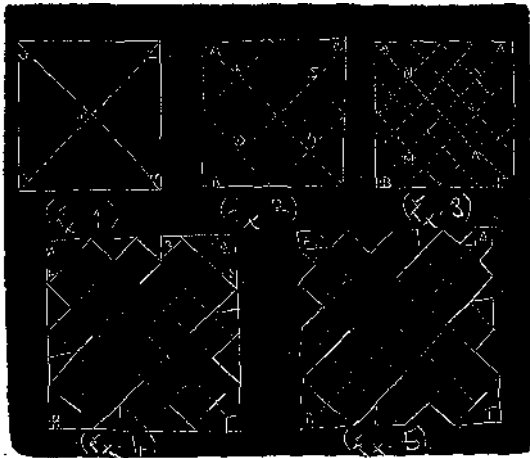
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Χάρτινα παίγνια.

Τα κυτία. Λαμβάνετε τεμάχιον χάρτου σχήματος τετραγώνου, πλέον ή ήττον μεγάλου, κατά τώ μέγεθος, όπερ θέλετε νά δώσπτε είς τώ σχηματισθόσμενον κυτίον σας. Διπλώσατε τόν χάρτην τούτον κατά τήν διεύθυνσιν τών

έστιγμένων γραμμών, (Σχ. 1), έχοντες υπ' όψιν, ότι διά τήν κατασκευήν του παιγνίου τούτου ο χάρτης δέν πρέπει ποτέ νά μένη δειπλωμένος, έκτός της τελευταίας περιπτώσεως, και ότι αι πτυχαι θα χρησιμεύσωσι μόνον ως σημεία, όδηγός, ούτως είπειν, διά τήν κατασκευήν του κυτίου.

Διπλώσατε είτα τήν χάρτην σας, φέροντος πρός τό κέντρον τας τέσσαρας γωνίας Α, Β, Γ, Δ, και ούτως έχετε τό σχήμα 2, έστιγμένον, ως επί της κάτωθι εικόνας ύπάρχει.

Μετά τούτο διπλώσατε και αναδιπλώσατε έναλλάξ τό Α επί του Η, τό Β επί του Ζ, τό Γ επί του Ε και τό Δ επί του Θ, μεθ' ό έχετε τήν χάρτην σας σεισημειωμένον, ως επί του σχ. 3.

Είτα διπλώσατε και αναδιπλώσατε έναλλάξ τό Α επί του Λ, τό Δ επί του Μ, τό Γ επί του Ν και τό Β επί του Κ διά νά έχητε πάσας τας πτυχάς τας σεισημειωμένας επί του σχ. 4.

Ήδη χαράξατε διά της γραφίδος σας πάσας τας σημειωμένας γραμμάς διά μελάνης επί του σχ. 4 και κόψατε διά μαχαιριδίου όλας αύτάς, τας σημειωθείσας γραμμάς, άπορρίπτοντες τας μικράς γωνίας του χάρτου, αίτινες πρέπει κατ' ανάγκην ν' αφαιρεθώσι. Μετά τούτο διπλώσατε και αφήσατε δειπλωμένας τας μικράς πλευράς 1 και 4 των γωνιών Α και Δ, ούτως ώστε αι γωνίαι αύται νά δύνανται εύκόλως νάπερῶνται διά των σχισμάδων Β και Γ των αντίθετων γωνιών (σχ. 5).

Τέλος περάσατε τήν γωνίαν Α έντός της σχισμάδος της γωνίας Γ και ανοίξατε τας πτυχάς, ίνα μή δύναται πλέον ή γωνία νά εξέλθη. Όμοίως περάσατε τήν γωνίαν Δ έν τή σχισμάδι Β, ώθούντες πρός τό έσωτερικόν τας γλώσσας, αίτινες άνευ τούτου θα έμενον έξω, καί ούτω θα έχητε τό προσχεδιασθέν κυτίον σας. **Φ. Π.**

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

P. N. II. Κέρκυρα, σειράν φύλλον σάς άπεστείλαμεν. Σάς ενεγράψαμεν και δι' έν χρυσόδετον ήμερολόγιον.—Θ. Π. Κόμη. Έπιστολή και άγγελία ελήφθη. Εύχαριστούμεν θερμώς. Σάς ενεγράψαμεν δι' ένδεκα ήμερολόγια. Ήσυχείτε.—Α. Π. Σόρον. Άγγελία ελήφθη. Εύχαριστούμεν. Σάς ενεγράψαμεν διά 17 ήμερολόγια. Θα πράξωμεν ως γράφετε.—Π. Κ. Ναύπλιον. Έπιταγή ελήφθη. Εύχαριστούμεν πολύ. Σάς ενεγράψαμεν δι' έξ ήμερολόγια. αριθμός λαχείου κ.Μ.δ έν δεξιᾷ αποδείξεώς του αριθμός.—Μ. Κ. Σόρον. Συνδρομητής ενεγράφη. Φύλλα άπεστείλαμεν. Εύχαριστούμεν πολύ. Απόδειξιν άποστέλλομεν.—Π. Κ. Θουρίαν. Έπιστολή ελήφθη. Εγράψαμεν.—Α. Α. Αργουστόλιον. Διεθνοσις συνδρομητού διωρθώθη.—Σ. Α. Κάϊρον. Έπιστολαι και συνδρομή ελήφθησαν Σάς γράφομεν.—Κ. Τ. Ισμαίλια. Έπιστολή και 84 φρ. ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν πολύ. Εγράψαμεν.—Σ. Α. Πρίβεζαν. Απορούμεν άποῦ όλοι λαμβάνουσι φύλλα. Έν τούτοις θα ενεργήσωμεν τά δέοντα. Ήσυχείτε.—Κ. Γ. Α. Θεσσαλονίκη. Δελτάρια ελήφθησαν. Συνδρομηταί ενεγράφησαν. Εύχαριστούμεν.

Γράφομεν.—Κόρθιον. Ζητούμενα φύλλα σάς άπετείλαμεν.—Ι. Π. Γούσαν. Άγγελία ελήφθη. Σάς ενεγράψαμεν δι' ένδεκα χρυσόδετα ήμερολ. Όμοίως ελήφθη και έτέρα άγγελία φίλου Ισμαίλιας. Εύχαριστούμεν θερμώς.—Κάϊρον. Δελτάριον ελήφθη. Αποστέιλτα έμέσως εκκαθάρισιν πρό τέλους του έτους.—Α. Σ. Αάρισσαν. Έπιστολή με δρ. 27 ελήφθη. Έχει καλώς. Συμμορφωθησόμεθα ως γράφετε και ήσυχείτε. Σάς ενεγράψαμεν και δι' έν ήμερολόγιον.—Η. Η. Πύργον. Έπιστολή και πονημάτιον ελήφθη. Έχει καλώς, αναμένομεν ως γράφετε.—Ι. Ι. Πεκόκιον. Δελτάριον ελήφθη. Γράφομεν ταχυδρομ. έκτενωσ.—Δ. Κ. Η. Άργος. Έπιστολή ελήφθη και εύχαριστούμεν διά τας καλās ύμῶν διαθέσεις. Αναμένομεν δ,τι γράφετε και μή μάς λησμονείτε.—Α. Δ. Σ. Δαρδανέλια. Έπιστολαι ελήφθησαν. Ταχυδρομικώς σάς έγράψαμεν έκτενωσ.—Κ. Δ. Α. Αλεξάνδρειαν. Συνδρομή σας και αντίτιμον ήμερολογίου ελήφθη. Εύχαριστούμεν Στείλατε δ,τι θέλετε και μετά έγκρισιν δημοσιευθήσονται. Απόδειξις έν παρόντι φύλλω. Περικαλύματα τιμώνται 2 φρ. Σ. Ν. Μ. Αλεξάνδρειαν. Έπιστολή και 83 33 φρ. ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Έχάρημεν πολύ δι' αντιπροσωπείαν και εύχόμεθα καλλίστας εργασίας. Περί ήμερολογίου δέν μάς γράφετε τίποτε.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Βραβευθέν έν τή Δ' Ολυμπιακή έκθέσει

Έν τῷ λαμπρῷ και επί τό εύρωπαϊκότερον διεσκευασμένῳ τούτῳ ζαχαροπλαστείῳ κατασκευάζονται παντοειδή γλυκίσματα και ζαχαροπικτα πρωτοφανή, ποιότητος άρίστης. Τά δέ κομμάτια του είσιν έκτακτα, άμυλλώμενα πρός τά εκλεκτότερα των καλλιτέρων Αθηναϊκών εργοστασίων και βραβευθέντα έν τή Δ' Ολυμπιακή Έκθέσει.

Οί βουλόμενοι προσελθέτωσαν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Η ΒΑΛΑΝΤΙΝΟΥΣΙΑ

Γ. ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΟΥ

Έν τῇ πλατείᾳ Γεωργίου του Α'.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Έν τῷ κομφοτάτῳ και ούτως εύρωπαϊκῷ τούτῳ Κουρείῳ εύρίσκει πᾶς φιλόκαλος και φίλος της καθαριότητος πᾶσαν τήν δυνατήν περιποίησην. Πρός δέ τούτοις έν αὐτῷ εκτελοῦνται θερμά και ψυχρά λουτρά.

Περιποιήσις εξαίρετος. Συνιστάται θερμῶς.

ELIE BERTHET

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΗΛΙΑ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Έξεδόθη έσχάτως και είς τήν Έλληνικήν τό περιεργότατον και παραδοξότατον τούτο βιβλίον υπό του έν Αθήναις βιβλιοπώλου κ. Αναστ. Φέξη και αποστέλλεται έλεύθερον ταχυδρ. τελών είς τόν αποστέλλοντα αὐτῷ δρ. 2 εκ του έσωτερικού και φρ. 2 εκ του έξωτερικού.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΕΣΤΗ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ